

„podchmieliła”, zaczynała się zabawa dożynkowa, często trwająca bardzo długo. Tańce przeplatano śpiewami, zwłaszcza przyśpiewkami dożynkowymi. Dziś „dożynki są świętem dobrze wypełnionego wobec kraju obowiązku”. Przybrały one nieco inny charakter. Obchodzone są przede wszystkim jako święto całej parafii, ewentualnie gminy. Wielkie uroczystości dożynkowe organizowane są w sanktuariach maryjnych. Składane dziś u stóp ołtarza wieńce, to często prawdziwe dzieła sztuki, niczym rzeźby czy kolorowe obrazy. Niezmiennie chwalą Boga za urodzaj i proszą o dalsze Boże błogosławieństwo.

INTENCJE MSZALNE

Data	Godzina	Miejsce	Intencja
Sb. 12.09 2026	18:30	Weston super Mare Saint Joseph's	Dziękczynno błagalna w intencji Rodziny Konarskich
Niedz. 13.09 2026	09:00	Weston super Mare Corpus Christi	Dziękczynno błagalna za zebrane w tym roku plony oraz za wszystkich naszych Parafian
	12:00	Taunton St George's	Rezerwacja Saładzan
	16:00	Yeovil The Holy Ghost	W 2 rocznicę ślubu Pauliny i Mateusza z podziękowaniem za odebrane łaski i prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej
Śr. 16.09 2026	19:00	Weston super Mare Saint Joseph's	Intencja wolna
Czw. 17.09 2026	10:00	Weston super Mare Saint Joseph's	Intencja wolna
Pt. 18.09 2026	19:00	Weston super Mare Saint Joseph's	Intencja wolna
Sb. 19.09 2026	10:00	Weston super Mare Saint Joseph's	English Mass
	18:30	Weston super Mare Saint Joseph's	W intencji małżonków Anny i Marcina Redwelskich z okazji 25 rocznicy ślubu, dziękując Bogu za otrzymane łaski, prosząc o zdrowie, miłość i Boże Błogosławieństwo
Niedz. 20.09 2026	09:00	Weston super Mare Corpus Christi	Za zmarłego śp. Józefa w 4 rocznicę śmierci z prośbą o łaskę nieba
	12:00	Taunton St George's	O radość nieba dla śp. Wiesława Kalwy w 24 rocznicę śmierci
	16:00	Yeovil The Holy Ghost	W 20 rocznicę ślubu Tomasza i Doroty oraz Magdaleny i Marcina z podziękowaniem za otrzymane łaski oraz prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo, miłość, jedność i zdrowie dla całej Rodziny

BIULETYN

Lokalna Polska Misja Katolicka
w Taunton, Weston-super-Mare, Bridgwater, Yeovil i Tiverton

Local Polish Catholic Mission in England and Wales in Taunton,
Weston-s-Mare, Bridgwater, Yeovil and Tiverton
Registered Charity Number 1119423

Czytania Rok A - rok II	Syr 27, 30 – 28, 7	Rz 14, 7-9	Mt 18, 21-35
	Ps 103 (102): <i>Pan jest łaskawy, pełen miłosierdzia</i>		

EWANGELIA:

Piotr podszedł do Jezusa i zapytał: «Panie, ile razy mam przebaczyć, jeśli mój brat zawini względem mnie? Czy aż siedem razy?»

Jezus mu odrzekł: «Nie mówię ci, że aż siedem razy, lecz aż siedemdziesiąt siedem razy.

Dlatego podobne jest królestwo niebieskie do króla, który chciał się rozliczyć ze swymi sługami. Gdy zaczął się rozliczać, przyprowadzono mu jednego, który był mu winien dziesięć tysięcy talentów. Ponieważ nie miał z czego ich oddać, pan kazał sprzedać go razem z żoną, dziećmi i całym jego mieniem, aby dług w ten sposób odzyskać.

Wtedy sługa padł mu do stóp i prosił go: „Panie, okaż mi cierpliwość, a wszystko ci oddam”. Pan ulitował się nad owym sługą, uwolnił go i dług mu darował.

Lecz gdy sługa ów wyszedł, spotkał jednego ze współsług, który mu był winien sto denarów. Chwycił go i zaczął dusić, mówiąc: „Oddaj, coś winien!” Jego współsługa padł przed nim i prosił go: „Okaż mi cierpliwość, a oddam tobie”. On jednak nie chciał, lecz poszedł i wtrącił go do więzienia, dopóki nie odda długu.

Współsłudzy jego, widząc, co się działo, bardzo się zasmucili. Poszli i opowiedzieli swemu panu wszystko, co zaszło.

Wtedy pan jego, wezwawszy go, rzekł mu: „Sługa niegodziwy! Darowałem ci cały ten dług, ponieważ mnie prosiłeś. Czyż więc i ty nie powinienes być ulitować się nad swoim współsługą, jak ja ulitowałem się nad tobą?” I uniósłszy się gniewem, pan jego kazał wydać go katom, dopóki mu nie odda całego długu.

Podobnie uczyni wam Ojciec mój niebieski, jeżeli każdy z was nie przebaczy z serca swemu bratu».

Ośrodki duszpasterskie:	KONTAKT: ks. dr kanonik Krzysztof Tyliczszak, ADRES: St Joseph's Presbytery, Camp Road, BS23 2EN Weston super Mare, tel. 01934627329, lub 07710198765 www.tauntonparafia.co.uk ; e-mail: taunton@pcmew.org
	WESTON-SUPER-MARE; Saint Joseph, Camp Road, BS23 2EN, (w tygodniu), w niedziele - Corpus Christi BS231XW o godz. 9.00 TAUNTON; St George's; Billet Street, TA1 3NG; MSZE NIEDZIELNE: 12.00 YEOVIL; The Holy Ghost; 73 Higher Kingston, BA21 4AR; MSZE NIEDZIELNE: 16.00
	Konto naszej Parafii PCM TAUNTON SORT CODE 30-94-57, ACCOUNT NUMBER 02036610 Lloyds Bank

PAPIESKIE INTENCJE APOSTOLSTWA MODLITWY NA MIESIĄC WRZESIEŃ

Ogólna: Módlmy się o sprawiedliwe i równoważone zarządzanie wodą, zasobem niezbędnym do życia, aby każdy miał do niej równy dostęp.

Parafialna: Za nauczycieli, uczniów i rodziny rozpoczynające nowy rok szkolny, aby Duch Święty prowadził ich w zdobywaniu wiedzy, budowaniu przyjaźni i zachowaniu tożsamości chrześcijańskiej oraz polskiej.

OGŁOSZENIA PARAFIALNE:

13.09.2026

1. Pragnę przypomnieć wszystkim nowoprzybyłym do naszej wspólnoty parafialnej, że **każda Lokalna Polska Misja Katolicka w Anglii i Walii jest parafią personalną, do której się trzeba zapisać**. Na tej podstawie można uzyskać jakiegokolwiek świadectwo przynależności, możliwość bycia ojcem lub matką chrzestną lub świadkiem do bierzmowania i ślubu. Bardzo proszę o tym pamiętać i podać także wszelkie zmiany adresu zamieszkania, tak aby kartoteka parafialna była uzupełniana na bieżąco. Dziękuję za zrozumienie.
2. Wracamy po wspaniałych i jakże upalnych wakacjach i urlopach do normalnego trybu nauki i pracy. W sobotę **12 września o godzinie 11.00** w kościele pod wezwaniem Św. Józefa w Weston super Mare, Camp Road, BS23 2EN **rozpocznie się kurs przedmałżeński dla par**, które pragną zawrzeć sakramentalny związek małżeński w końcu tego roku albo w przyszłym 2027. Wszystkie dokumenty musimy spisać na 6 miesięcy przed planowaną datą ślubu. Wszystkie informacje na stronie internetowej naszej Parafii.
3. W niedzielę **13 września** przypada II Niedziela Miesiąca. **Zapraszam wszystkie dzieci na Mszę świętą** ze specjalnym kazaniem.
4. **W dzisiejszą niedzielę odbywają się nasze Parafialne Dożynki**. Zapraszam na nie dzieci pierwszokomunijne w strojach, dzieci w strojach narodowych oraz wszystkich ministrantów. Zbiórka tych grup na zewnątrz kościołów, abyśmy uroczystości wnieśli w procesję wieniec dożynkowy niosąc go do ołtarza.
5. **W niedzielę** po Mszach Świętych **pierwsze zebranie dla dzieci pierwszokomunijnych** i ich Rodziców na rok 2026/2027. Tam nastąpi ustalenie daty I Komunii i zostaną podane wszelkie informacje odnośnie spotkań katechetycznych.

Polskie zwyczaje żniwne i dożynkowe

Niedziela łowicka 37/2004

*„Kiedyż się rolnik ma weselić i Bogu pokłonić
i ziemi błogosławić i ludziom za pomoc dziękować,
jeżeli nie wtedy, gdy pod dach swój zgromadzi owoce
pracy mozolnej i zabiegów całorocznych?”*

Zygmunt Gloger

OFIARY SKŁADANE PRZEZ PARAFIAN:

	06.09.2026
• Weston—sobota	£ 55,93;
• Weston –niedziela	£ 199,50;
• Taunton	£ 237,51;
• Yeovil	£ 90,00;

Wszystkim Darczyńcom składamy serdeczne podziękowania za złożone dary
na nasze cele parafialne. **Bóg zapłać!**

Sierpień i wrzesień to miesiące dożynkowe. Dożynki - zwane także obżynkami, okrężnym lub ograbkiem - to święto zebranych plonów. Z dawien dawna jest ono okazją do dziękczynienia Bogu za pomyślne zbiory, do radości, zabawy po ciężkiej pracy.

Z dożynkami wiąże się szereg ciekawych obyczajów i tradycji, z których dzisiaj kojarzymy chyba najlepiej wicie wienca dożynkowego, niesionego jako dar przed ołtarz kościoła parafialnego. Jednak zwyczajów tych było kiedyś o wiele więcej, nie tylko dożynkowych, ale i żniwnych. Wiele z nich miało wymowę religijną, wyrosło na głębokiej wierze ludu polskiego, a szczególnie na umiłowaniu Maryi Panny. Pisze o tych zwyczajach bardzo ciekawie w pracy pod tytułem „Rok polski w życiu, w tradycji i obyczajach ludu” Jan Uryga.

Żniwny czas

W żniwach brali udział wszyscy mieszkańcy wsi, kto tylko zdolny był do pracy. Rozpoczynano je świętecznie. W jednym rogu pola kładziono na ozdobnej serwecie chleb, aby „żyto było chlebne”. Czynność tę zwano zażywką. Gospodarz pozdrawiał żniwiarzy staropolskim „Szczęść Boże” i częstował wszystkich zebranych trunkiem, ale w symbolicznej ilości.

Żniwowanie rozpoczynano zawsze w sobotę, dzień poświęcony Matce Bożej. Pierwsze ścięte kłosy układano na polu - w kształcie krzyża. W innych regionach pierwszy sнопek zanoszono do chaty, aby czekał tam, pod domowym krzyżem, na dzień zwózki zbiorów do stodoły. Wierzono, że chroni on gumno od uderzenia pioruna.

Kosiarze i kobiety ścinające zboże sierpami, mieli swoją hierarchię. Pierwszego kosiarza zwano przewodnikiem. Pierwszą kobietę żnącą sierpem postatnicą. Istniały też zwyczaje przyjmowania do grona kosiarzy młodego kosiarza, zaczynającego dopiero pracę z kosą.

Ostatnie kłosy albo pozostawiano nieżęte na polu, albo też żyzniano uroczystości, obrzędowo, na samo zakończenie żniw. Niesiono je potem ceremonialnie do domu, gdzie przechowywano je pieczętując ziarnem z nich używając do nowego siewu, by utrzymać ciągłość wegetacji i zapewnić kolejne, bogate plony. Kłosy te nazywano czasem „baba, broda, pępek, koza, przepiórka”.

„Babą” zwano także demona zbożowego, znanego też pod nazwą „południca”. Jednak w zwyczajach żniwnych baba, czyli ostatnia garść zboża, choć miała właściwości magiczne, to jednak nie złośliwe. Na południu kraju obcięcie ostatnich kłosów było wyróżnieniem dla dziewcząt, zapewniało szczęście w życiu i plonach. Bywało nawet, że snop związany z ostatnich garści zboża formowano w postać baby, ubierano w kobiece stroje i wieszono gospodarzowi na polu którego odbywały się żniwa. Jeśli zamiast baby upleciono dziada, to z wielkim krzykiem wiozło się go do stodoły.

Typowo mazowiecka jest nazwa „przepiórka”. Stosowana była ona dla kępki nieżętego zboża, zostawionej na polu dla tego właśnie ptaka. Przepiórka była ulubionym ptakiem chłopów, związanym ściśle z rytmem prac na roli. Jak wierzono, jej głos mówił na wiosnę: „Pójdźcie pleć”, w lecie: „Pójdźcie żąć, a na jesieni: „Nie ma nic!”.

„Plon niesiemy, plon...”

Radosne i urozmaicone zabawnymi zwyczajami żniwa były jednak przede wszystkim ciężką pracą. Po zwiezieniu zboża do stodół zaczynała się żywiołowa zabawa dożynkowa. Każda wieś bawiła się inaczej, ale nigdzie nie mogło zabraknąć wienca dożynkowego. Składano go gospodarzowi dożynek. Symbolizował on plony i był ukoronowaniem całorocznych prac w polu.

Najczęściej do splatania wienca używano żyta i pszenicy, albo przygotowywano dwa wieniec. Przypisywano pszenicy magiczną moc: odpowiednio honorowana, odwdzięczać się miała bogatymi plonami. Żyto związane było z tajemniczym światem duchów.

Do wienca, z najdorodniejszych kłosów, wplatano gałązki leszczynowe. Te miały symbolizować obfitość i błogostawieństwo Boże. Stara legenda polska mówi, jak leszczyna ulitowała się nad Świętą Rodziną, uciekającą przed Herodem do Egiptu i dała Jej pod swoimi gałęziami schronienie. Dlatego kojarzono ją ze spokojem i szczęściem.

Wieniec dożynkowy dekorowano także gronami czerwonej jarzębiny, kwiatami, mirtiem, bukszpanem, sitowiem, jabłkami, orzechami i kolorowymi wstążkami. Wierzchołek wienca ozdabiano pieczoną kukiełką lub piernikowym sercem, co wyobrażało obfitość lasu i pasieki.

Od najdawniejszych czasów najpierw za zebrany plon dziękowano Bogu. Poeta, Wespazjan Kochowski, już w XVII w. pisał: „Panie! Za to dziękować Ci trzeba, żeś gębę mojej dał dostatek chleba”. Wieniec niesiony był i uroczystości składany przed ołtarzem. Po nabożeństwie i pokropleniu wienca święconą wodą pochód żniwiarzy i kobiet z wieniec szedł w stronę dworu, śpiewając radosne pieśni dożynkowe. Jedną z nich, najbardziej chyba dziś znaną, była prośba i zaproszeniem zarazem:

*„Otwieraj, panie, szeroko wrota,
niesiem ci wieniec z samego złota.*

Plon niesiemy, plon, w gospodarze dom.

Otwórzcie nam, nasza wielmożna pani,

swe pokoje, pokoje,

a położymy ci, wielmożna pani,

nasz wianek na stole”.

Śpiewane życzenia obejmowały rodzinę pana domu, ekonoma, rządcę, księdza. Dziedzic, bądź gospodarz przyjmował wieniec, a przedstawiciele dożynkowego pochodu częstował smakołykami ze stołu, obdarowywał ich podarkami. Sam zaś dostawał pierwszy chleb, upieczony z nowego ziarna.

Gdy gromada wsiowa podjadła pierogów z serem czy kaszą gryczaną, białych placek i nieco sobie